

هجری شمسی (۱۷) تشرین اول سنه ۱۲۷۰ (نومرو ۱۰ - برنجی سنه) هجری قمری (۲۵) ربیع الاول سنه ۱۳۰۹

مجله فیه

۱۳۰۹

په پنجه شنبه کونړی نشر اولنور

امور اداره ونځېر بڼه خاوند هر خصوص ایچون
مدیر مسئول قصبار نامه مراجعت اولنور.

سیاسیاندن ماعدا هر شیدن بحث ایدر. درج
اولنویان اوراق اعاده اولنغاز.

نسخه سی ۴۰ پاره یه در

شرائط اشترا

برسته لکی در سعادت ایچون - اداره خانه دن آلفق اوزره - یکریمی، ولایات
ایچون بوسته اجر تیله برابر اوتوز غروشد

اداره خانه سی :

باب عالی جاده سنده قصبار مطبعه و کتابخانه و مجلد خانه سیدر

PAUL ET VIRGINIE

1

Sur le côté oriental de la montagne qui s'élève derrière le Port-Louis de l'île de France, on voit, dans un terrain jadis cultivé, les ruines de deux petites cabanes. Elles sont situées presque au milieu d'un bassin, formé par de grands rochers, qui n'a qu'une seule ouverture tournée au nord. On aperçoit à gauche la montagne appelée le morne de la Découverte, d'où l'on signale les vaisseaux qui abordent dans l'île, et au bas de cette montagne, la ville nommée le Port-Louis; à droite, le chemin qui mène du Port-Louis au quartier des Pamplemousses; en suite l'église de ce nom, qui s'élève avec ses avenues de bambous au milieu d'une grande plaine; et, plus loin, une forêt qui s'étend jusqu'aux extrémités de l'île. On distingue devant soi, sur les bords de la mer, la baie du Tombeau, un peu sur la droite, le cap Malheureux; et au delà, la pleine mer, où paraissent à fleur d'eau quelques îlots inhabités, entre autres le Coin de Mire, qui ressemble à un bastion au milieu des îlots.

À l'entrée de ce bassin, d'où l'on découvre tant d'objets, les échos de la montagne répètent sans cesse le bruit des vents qui agitent les féroës voisines, et le fracas des vagues qui se brisent au loin sur les récifs; mais au pied même des cabanes, on n'entend plus aucun bruit, et on ne voit autour de soi que de grands rochers escarpés comme des murailles. Des bouquets d'arbres croissent à leurs bases, dans leurs fentes et jusque sur leurs cimes, où s'arrêtent les nuagés. Les pluies que leurs pitons attirent peignent souvent les couleurs de l'arc-en-ciel sur leurs flancs verts et bruns, et entretiennent à leur pied les sources dont se forme la petite rivière des Lataniers. Un grand silence

بول ايله ويرژينى

مترجى
محمد عطامؤلى
برناردن دو سن پيهر

(ايل - دو - فرانس) جزيره سند [۱] (پور - لوى) شهرينك آرقه طرفده عظمت ناي ارتفاع اولان طاساڭ شرق جهتهنده ورزمانلر مزروع ايكن شمدى دست بريبدن محروم قالمش اولان بر پارچه اراضى اوزرنده ايكي كوچك كله خرابهسى كوريلور. بونلر بيوك قبالردن تشكىل ايتمش اولان ويالكلز شال طرفدن بر مدخل بولان بر حوضه نك هان تا اورتسنة تصادف ايتشميلردر. صول طرفده، جزيره يه ياشان كيكرك ورودى ايچون اشارت و بيلمكه اولان و (ده قوورت) تپهسى دينلان طاع، او طاساڭ ايتكنده (پور - لوى) شهرى، صاغ طرفده، (پورلوى) دن (پامپلموس) محله - نه كيدن بول، آندن سكرو او محله نك اسميله ياد اولمقده و ييشكاهنه سايه آور اولان هزاران [۲] اناجلرله بيسوك بر صحرا اوزرنده عرض اندام ايتكمكه بولان كليسا، دها اوتده جزيره نك منتهاسنه قدر امتداد ايدين بر اوزمان مشهود اولور. اوڭ طرفه باقيلنجه، كنار درياده (تومبو) كورفزي، راز صاغه طوغرو (مالورو) بروى، آلك اوتشميشنده دكر فرق اولتور. سطح درياه برابر اوله رق بر قاچ كوچك جزيره خاليه ايله او جمله دن اولقى اوزره - ميانة امواجهد بر حصارى اكدر مقدمه اولان - (قوان - دو - مير) اطه سده كوريله بيلمكه در.

حوضه نك مدخلنده بو قدر منظرلر مشهود اولمقسه برابر جوارده كي اورمانلرى حركت ايتديرن روزكارك ايكلتيسى، اوزاقده قبالر اوزرنده پارچه لامقده اولان دالعه لرك چاغلتيلى صداى كوه سار فاصله سزجه تكرر ايتكمكه در. لكن كله لرك اوكنده نه برس ايشيديله بيلير، نه ده اطرافده ديواركي ديك قبالردن بشقه برشى كوريلور. بو قبالر كوكلرندن، پاريقرنده، حتى وقفه كاه سحاب اولان تپه لرنده كومه كومه اوتلر ييتميشدر. ذروه لر ينك جذب ايتديكي ياغمورلر ييشل و سيياه مال جناحلرندن اكثرا قوس قزح الواحى ترسيم ايتديكي كي ايتكلرندن ده (لاتانيه) دينلان كوچك ابرماغل منبع لر ينه قوت بخش

[۱] افريقا قطعه سند - بحر محيط هنديه و اقندر. جغرافياجه شديكي اسم مشهورى (موريس) در. بو حكايه يازلدغي زمان فرانسوزلك النده اولدغي حاليه مؤخرأ انكليزله يكشمدر.

[۲] خيزنان.

règne dans leur enceinte, où tout est paisible, l'air, les eaux et la lumière. A peine l'écho y répète les murmures des palmistes qui croissent sur leurs plateaux élevés, et dont on voit les longues flèches toujours balancées par les vents. Un jour doux éclaire le fond de ce bassin, où le soleil ne luit qu'à midi; mais dès l'aurore ses rayons en frappent le couronnement, dont les pics, s'élevant audessus des ombres de la montagne, paraissent d'or et de pourpre sur l'azur des cieux.

J'mais à me rendre dans ce lieu, où l'on jouit à la fois d'une vue immense et d'une solitude profonde. Un jour que j'étais assis au pied de ces cabanes, et que j'en considérais les ruines, un homme déjà sur l'âge vint à passer aux environs. Il était, suivant la coutume des anciens habitants, en petite veste et en long caleçon. Il marchait nu-pieds, et s'appuyait sur un bâton de bois d'ébène. Ses cheveux étaient tout blancs, et sa physionomie noble et simple. Je le saluai avec respect. Il me rendit mon salut; et m'ayant considéré un moment, il s'approcha de moi, et vint se reposer sur la terre où j'étais assis. Excité par cette marque de confiance, je lui adressai la parole: «Mon père, lui dis-je, pourriez-vous m'apprendre à qui ont appartenu ces deux cabanes?» Il me répondit: «Mon fils, ces mesures et ce terrain inculte étaient habités, il y a environ vingt ans, par deux familles qui y avaient trouvé le bonheur. Leur histoire est touchante; mais dans cette île, située sur la route des Indes, quel Européen peut s'intéresser au sort de quelques particuliers obscurs? Qui voudrait même y vivre heureux, mais pauvre et ignoré? — Mon père, repris-je, il est aisé de juger, à votre air et à votre discours, que vous avez acquis une grande expérience. Si vous en avez le temps, racontez-moi, je vous prie, ce que vous savez des anciens habitants de ce désert, et croyez que l'homme le plus dépravé par les préjugés du monde aime à entendre parler du bonheur que donnent la nature et la vertu.»

Alors, comme quelqu'un qui cherche à se rappeler diverses circonstances, après avoir appuyé quelque temps ses mains sur son front, voici ce que ce vieillard me raconta :

اولئذہدر . بولرک اطرافدہ درین برسکوت حکم فرمادر . هرشی , یعنی هوا , صو , ضیا سکوت اینجندہدر . اورادہ قیالرک مرتفع ومستوی تپہلرندہ بیتش واوزون دالریک سوق روزکار ایلہ بردوزیہ سالانئمقدہ اولدینی کورلیان خرما اغاجلریک طباغاردن عکس ایدن خفیف براکتیسی اتجق ایشیدیلہ بیایر . حوضہک اورتسنہ اشعہ خورشید اوکلہ وقتی منعطف اولقده وبوراسی طاتی برایدیاتی اینجندہ کورلمکدہدر ; فقط سایہ جبالدن دہا یوکک اولان قیا ذروملری شفقہ برابر غرق نور ولوحہ آساندہ آتون وارغوان رنگلریلہ منظور اولمقدہدر .

هم وسعتی بر منظرہدن , ہمہ درین برتہانقدن استفادیہ مساعد اولان بو محلہ کیمکی سوردم . برکون بوکبلرک اوکنسہ اوتورہرق خرابلہ عطف نظری امان اتمکدہ اولدیغ صرہدہ براختیار آدم او جواردن کجدی . اہالی قدیمہک معادی وجہ ایلہ قیصہ نیتق , اوزون طون کیش ایدی . برہنہ یاپوردور . آتوسدن بر عصایہ اتکا ایدوردی . صاچلری بستیون بیاض اولوب سہاسندہ نجاتلہ برابر سادہک نمایان ایدی . احترامکارانہ سلام وپردم . اعادہ سلام ایدی ; خی برمدت سوزدکن صکرہ یاتہ کلوب اوزرندہ بولندیم طوبراق ییغیتسنہ اوتوردی . بوشانہ امنیتدن جراتیاب اولہرق کندیسنہ خطاب ایلہ «بدر , بو ایکی کلبہدہ کیملر اقامت ایدوردی? بو بایدہ بکا معلومات ویرہ ییلریمسکز?» دیدم . شو جوانی وردی : «اوغل , بو خرابلہرزد , اثر زراعتدن خالی شو اراضیدہ یکرمی سنہ مقدم ایکی عائلہ وار ایدی . انلر بورادہ مظهر بختیاری اولمشلردی . حکایہ حاللری مؤثردر . فقط ہند بولی اوزرندہ بولسان بو اطہدہ ہانکی اوروپالی ظلام محمولیت اینجندہ قالمش قراج شخصک سرکدشتہ عطف نظر دقت ایدر? حتی بورادہ مسعود , فقط فقیر ومجهول اولہرق یشامنی بیلہ کیم آرزو ایدر?» بن تکرار سوزہ باشلابوب دیدم کہ : «بدر , حال وقالکزن تجربہ عظیمہ صاحبی اولدیکز بک قولای اکلایشیلوز . شو برہمک اسکی سکنہسی حقندہ بیلدیککز شیلری اکر وفکر وارسہ بکا نقل ایتہکزی رجا ایدرم , ہم امین اولیکز کہ افکار باطلہ جهان ایلہ وجدانی الک زیادہ بوزلمش بر آدمدہ طبیعت ومحاسن اخلاق بخش ایتدیکی مسعودیتدن بحث اولدینغی سور .» [اول وقت بو اختیار وقایع مختلفہی تخطر اتمکہ چالیشیر بر آدم کی برمدت اللہی آلتک اوزرندہ بولندیردقن صکرہ حکایہ آتہنی نقل ایدی :